

[Krag.]

de historiske linier i dette økonomiske opgørganske klart.

I 1949 afsluttede regeringen Hedtoft et økonomisk år med en forbedring af valutastillingen på, såvidt jeg husker, over 200 mill. kr. Det havde vi opnået i 1949 i en periode, hvor man samtidig havde ophævet en lang række restriktioner, der var overflødige, og en lang række rationeringer, havde fået fyldt lagrene påny og skaffet nye maskiner til industrien og landbruget. Man skal huske, hvordan det land så ud, som vi overtog i 1947. Det var endnu præget af krigens ødelæggelse og af den økonomiske politik, der var ført under regeringen Knud Kristensen, med en valutapukkel, der hvilede tungt på landets skuldre. Ved udgangen af 1949 er landet genopbygget, med voksende produktion og større varerigelighed og lagre, der er fyldt påny. Derefter kommer devalueringen. Jeg ved godt, at man fra konservativ side mente at have råd til at tage en demagogisk stilling til dette spørgsmål i stedet for en saglig. Det kunne det konservative parti ikke have gjort, hvis det havde været slået sammen med venstre, for så var regeringen revnet. Så kom i sommeren 1950 Koreakrigen, og dette gav en valutamæssig forværring, som for 1950 vel må opgøres til at andrage 250—300 mill. kr. Hvad gjorde regeringen Hedtoft så? Vi mødtes her en sommerdag i august, hvor regeringen forelagde et forslag til indgreb, der ville have været effektive. Man foreslog så og så meget ført tilbage til bunden liste og indirekte afgifter af den og den størrelse, som vel nok tilsammen kunne have reddet situationen. Ved at gribe ind i tide kunne man have taget spidsen af valutaforværringen, sådan at en betydelig del af de vanskeligheder, som det danske samfund har haft at slås med siden, kunne have været undgået, men da var hverken konservative eller venstre hjemme. I stedet for at føre en saglig politik foretrak man at kaste landet ud i en valgkamp, så fik det gå med valutaudviklingen, som det kunne. Resultatet blev altså, at foranstaltningerne blev truffet altfor sent.

Hvordan var det nu gået med prisudviklingen, hvis man havde fået de socialdemokratiske forslag gennemført, spørger det ærede medlem hr. Weikop. Ja, forsåvidt prisudviklingen er afhængig af priserne i udlandet, var det vel gået, som det faktisk

er gået, men forsåvidt angår den store mængde prisstigninger, der har ramt forbrugerne her i landet under den nuværende regering, som har givet los overfor og tolereret en lang række prisstigninger på livsforbrugsnødheder, på landbrugets produkter, hvad der har givet den besiddende del af landbruget større indtægter på forbrugernes bekostning, da tror jeg nok, vi kunne have undgået en stor del af disse prisstigninger.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Må jeg spørge det ærede medlem hr. Krag, om han ikke er enig med mig i, at der ved dumping forstås, at man fra udlandet kaster billige varer ind på det danske marked med det formål at erobre det danske marked for derefter at forhøje prisen?

Weikop: Til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil jeg sige, at jeg har både kampånd og kampmod i behold, men der var jo en tid, da jeg ikke havde det ærede medlem som medkæmper, og da jeg altså nu har fået det, behøver jeg ikke at bruge så meget krudt som dengang. Det er måske årsagen til at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke synes, at vi har så megen kampånd som dengang, da vi måtte søge at få det ærede medlem med som medkæmper.

Jeg forstod ikke rigtig det ærede medlem hr. Tholstrup. Det ærede medlem talte noget om bærhøst og vælgerhøst. Jeg opfatter det således, at det ærede medlem nu er kommet til den erkendelse, at retsforbundet ikke kan høste vælgere mere på restriktioner og rationeringer. Hvis det fører til, at det ærede medlem hr. Tholstrup og fæller nu skal ud og plukke bær i stedet for at høste vælgere, har jeg i og for sig ikke noget at være utilfreds med i så henseende. Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at det var retsforbundets oplysning, der havde ført til, at der, dengang jeg var minister, var blevet tilbageført 800 mill. kr. fra den bundne liste til den frie. Jeg må rigtignok sige, at det var det ikke. Når det ærede medlem sagde, at det varede længe, vil jeg gøre opmærksom på, at det varede ikke så længe. I løbet af, såvidt jeg husker, et halvt år eller 6—7 måneder var der ikke alene